

ge og skal behandles som mennesker i nød. Og i flygtningekonventionen står der, at flygtninge skal behandles mindst lige så godt som landets egne borgere, og der står udtrykkeligt, at med hensyn til bolig og arbejdsmuligheder kan og bør de behandles bedre. Det har Danmark skrevet under på, og det var flot, at Danmark gjorde det, og det går 90 pct. af Danmark også ind for den dag i dag.

Se, bekvemmelighedsflygtninge, det er nogle, der unddrager sig deres skatteforpligtelser over for Danmark ved at tage til udlandet for at være i skattely. Det er bekvemmelighedsflygtninge, men ikke de mennesker, der, fordi de bliver forfulgt, ja endda tortureret og truet på alle leder og kanter, forlader deres bagland, deres netværk, deres sprog, deres kultur og deres klima for at komme hertil. Så dejlige er hr. Skaarup og jeg altså ikke, at det absolut er meget vigtigt at komme til at bo inden for de samme grænser, som f.eks. vi to bor bag.

Jeg vil gerne med det samme sige, at CD med samme fnysende foragt afviser de to næste forslag, der står på dagsordenen. Så hvis der ikke fremkommer specielt væsentlige ting i debatten om de to næste forslag, gælder CD's afvisning her med det samme, og så kan formanden slippe for at give mig ordet to gange til. For jeg havde egentlig ventet, at de tre lige skøre forslag ville kunne behandles under ét, men nu kommer de altså hver for sig.

CD kan ikke med den yderste kant af lillefin-gerneglan medvirke til sådan nogle hensynsløse forslag, som der her er tale om.

Vibeke Peschardt (RV):

Da den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede, skal jeg sige, hvad hun antagelig ville have sagt, hvis hun havde været her i salen nu:

Det Radikale Venstre har aldrig tidligere kunnet støtte et forslag som det her, og det kan vi selvfølgelig heller ikke nu. Vi går ikke ind for særbehandling generelt, men vi ved, at det i nogle tilfælde er helt nødvendigt at gøre noget for de mennesker, der kommer her til landet.

Jeg har i virkeligheden kun foragt tilovers for det forslag, og jeg må på mit partis vegne afvise det.

Frank Aaen (EL):

Da vores ordfører, hr. Søren Søndergaard, ikke kan være til stede, skal jeg bare nøjes med at tilslutte mig den foragt, der allerede er udtalt af

andre partier, og sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti finder vi, at dette forslag fra Fremskridtspartiet er totalt blottet for en grundlæggende forståelse for, at flygtninge er medmennesker i nød, der kommer til vort land for at bede om asyl, at de er i en helt særlig situation, og at den situation også kræver helt særlige foranstaltninger, bl.a. foranstaltninger, der, hvis de skal blive her i landet, kan sikre dem en god integration i vort samfund.

Derfor kan heller ikke Kristeligt Folkeparti støtte det af Fremskridtspartiet fremsatte forslag.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FP):

Den 11. november 1997, altså for mindre end et halvt år siden, erklærede indenrigsministeren sig i morgennyhederne på TV 2 som modstander af en positiv særbehandling af flygtninge og indvandrere med den begrundelse, at det kunne skabe modvilje blandt danskerne.

Jeg er hundrede procent enig med indenrigsministeren i, at det netop er det, der er problemet. Problemet opstår jo i det øjeblik, hvor man giver udlændinge en positiv særbehandling, for så vender befolkningen sig generelt imod de fremmede og ikke imod dem, der har lavet lovgivningen og dermed givet dem de særfordele. Det er jo det, der er problemet, og det er i virkeligheden den problemstilling, vi ønsker at rette op på med forslaget her.

Så de, der har givet udtryk for, at de kun har foragt tilovers for forslaget, har tilsyneladende overhovedet ikke forstået forslaget mening. Meningen med dette forslag er netop at få nogle spilleregler i Danmark, som er rimelige, og som er til at forstå, og som den danske befolkning kan acceptere, og hvorved de kan acceptere det grundlag, som udlændinge er i Danmark på. For dermed vil vi gavne de udlændinge, der er i Danmark, nemlig ved, at det generelle syn på dem vil blive langt mere positivt, end det er i dag.

Disse positive særfordele, som også indenrigsministeren kaldte dem, er kun medvirkende til, at den danske befolkning bliver småsur – og desværre ikke på politikerne, men på de frem-